

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendő az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadatlak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Általános Tudósító-hirdetési osztálya Budapest.

NYILTÉR PETISORA 10 KR.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A nőkérdés.

A nők mind követelőbben hangoztatják igényüket a férfinemmel egyenjogúságuk iránt. Egyre hangosabban vindikálják maguknak az egyforma részt a nyilvános és magán életben.

A férfi a nőt, bármennyire tiszteli is benne a hitves társát, az anyát, azért a nőt mégis csak alárendeltnek tekint. Igaz, hogy a férfi bánásmódjában manapság mindinkább a galantéria és gyöngédség nyilvánul s a magyar nő, bár »urának« szólítja a férjét, annak nem szolgálója, hanem »felesége« és »házastársa.«

De a nőkérdés nem is onnan származik, hogy a nők megelégték volna a házasság gyámságát. Oka ennek inkább az a körülmény, hogy mostanában nagyon sok nőnek nem nyílik alkalma belépni a házasság életbe, s hogy társadalmi és életfentartási viszonyainak a mult időkhöz képes alapon megváltoztak. Régebben a termelés sulypontja inkább a családi háztartásban rejtett. A kenyérszerző munkából minden családtag tehetsége szerint vette ki részét.

A primitív életviszonyok nélkülözhetelenné tették a házban a gondos gazdasszonyt, nem is késett soká a férfi, hogy házastárs után nézzen, kinek ő munkájával megszerzi a kenyeret, s aki viszont neki

boldog otthont teremt. Így van ez nagyjában még most is faluhelyen, ahol ritka madár a nőtlen gazdálkodó. Ámde a mi városi életünk mostanság nagy ellentétben van a vidéki élettel.

A mezői gazdálkodás össze nem egyeztethető a nagyvárosi élettel, sőt a kispár is mindinkább kisorsul, helyet engedve a nagyiparnak, mely megöli konkurrencziájával. A hajdani mesterember gyakran átváltozik gyári munkássá. És a nő, ki hajdan segítője volt férjének, szintén beáll a gyárba munkásnak s olcsóbban dolgozva, lenyomja a férfi munkabérét. Ez pedig kétszer is meggondolja magát, vajjon bizonytalan existenciájához, mely annyiszor ki van téve a munkanélküliség eselyeinek, kössön-e még nőt is, meg éhes gyermekeseket.

Még inkább érezhető azonban a házasságtól elrejtett viszonyok sulya a közeposztályban. Az igények annyira felszaporodtak, a közvetlen életszükségletek annyira megdrágultak, hogy a kishivatalnok, de sőt az előkelőbbek is, a tanító, a bíró, nem keres annyit, hogy rangjához illően tartson el egy családot. A házasság vagyontalan emberre nézve már nem jelent többé családi leszket, hanem tömértelen gondot, mely elől mind többen kitérnek azzal, hogy nőtlenek maradnak.

A hozomány nélküli leányok pedig ritkán kapnak férjet s kénytelenek kereset

után járni. Követelik tehát ők is részüket a kenyéradó munkában. Ha nem lehet hitvestársa a férfinak, ki nem akar, vagy nem képes családot alapítani, a nő követeli jogát, hogy konkurrensse lehessen a munka terén. És félelmetes konkurrens. Mert a könnyebb szellemi munkát talán több odaadással végezi, mint a férfi s a mellett jóval olcsóbban, mivel kevesebb az igénye.

A nő, ki maga varrhatja ruháját, főzheti reggelijét, vacsoráját, ki könnyebben megtagadhat magától minden élvezetet, a nő a kisebb fizetést nagyobb jólétre tesz szert, mint a férfi a nagyobb keresettel. Érezeti tehát vele a konkurrencziát, s egyre hangosabban követeli egyenjogúságát ugy a magán-, mint a nyilvános életben is. Ő is akarja részét az állam, a társadalom vezetésében. Ügyvéd akar lenni, és orvos, és bíró. Egyforma a férfival.

Nem elégszik meg azzal, amit eddig is kivivott: hogy nincs ugyszólván kalitkába zárva, mint a keleti nő, hogy nem áll gyámság alatt, mint az ókori római, vagy a középkori nő. Vágyait többé nem elégti ki, hogy szabadon kezelheti vagyonát, hogy magánjogilag egyenlő a férfival, hogy alkolhat végrendeletet, átvehet gyámságot, vállalhat jótállást. Szavazni akar, parlamentbe vágyódik, s bírói széken akar ülni.

Pedig ezek a vágyak lejtőre vezetik. Testi szervezete ellentmond annak, hogy a

TÁRCZA.

Mikor én megházasodtam.

Akár elhiszik, akár nem, ezek a históriák, amelyek most elmondandó vagyok, egytől-egyik mind megtörténtek. Meg bizony, még pedig én velem, s akkor, amikor már azt hittem, hogy a virtuosum assekurálva van minden néven nevezendő kísértés és csábítás ellen, s aki éppen ennél fogva már lemondtam mindenemü gyönyöreiről a szerelem és családi életnek, s az összes földi élvezetek közül nem tartottam meg magamnak egyebet, mint a dohányzást, de attól mindig rosszul éreztem magamat, az evést, de ritkán volt étvágyam, s az alvást, de rendszeren rosszakat álmodtam, mert álomban rendszerint szerettek, s mindig megsáltak. Néha, ugy minden sátoros ünnepen, énekelni is szoktam, de ezt a ténykedést — laktársaim iránti kiméletből — a legtitkosabb magányomban visszavonulva szoktam végezni.

Hajdanában, ugy 5—6 évvel ezelőtt, egészen más életem volt nekem. Akkoriban, egy ma már nem létező állapotban leledező vidéki politikai napilap valóságos benső munkatársa voltam. Eleven fiatal ember létemre megfordultam mindenütt ahol csak mulatni lehetett.

Tessék elhinni, hogy nem volt a városban egyetlen egy főpinczér, sem kávéházban, sem vendéglőben, akinek megszámlálhatatlan mennyiségű forintokkal ne tartoztam volna. Puszi-pajtás voltam minden valamire való emberrel, még a végrehajtóval is. Udvaroltam a város valamennyi szép

leányának, mert már abban a korban voltam, a mikor házasodni szabad is, lehet is és ami a legfőbb, a hitelügyi viszonyaim hőmérője annyira a fagypontra szállt, hogy rám nézve más megoldás nem létezett, csak a keserű halál, vagy egy előnyös házasság.

Ezek elmondása után semmi sem természetesebb, mint hogy a szándék leányok felé vetettem hódító tekintetemet, s győztem volna mindenütt, ha a leányoknak rendszerint apjuk nem volna. Én nem is tudom, hogy mért is vannak apák a világon ?!

Addig csak szerettek az apák és anyák is, amíg a személyi hírekben megírtam, hogy »Domonkos István ügyvéd a kir. kuria meghívására Pestre utazott«, vagy pedig: »Városunk legszebb leányának Tallósy Miczikének megérkeztek a legújabb divatu ruhái Párisból, s kívánatra bárki által megtekinthetők« stb. stb.; de mikor a házasságról kezdtem példalódní, minden apa ritka egyöntetűséggel azt kérdezte tőlem:

— Mire Tóli?

Mert hogy nincs a takarékbán 80 ezer forintom, meg nincs dominiumom? Hát hiszen éppen azt akartam, hogy legyen !! Aztán az én . . . . . lányszem, az kutya ?! Mondhatom, embertelenül el voltam keseredve, s elhatároztam, hogy felhagyok a felső tízezrek ismeretségével, s megalázva magamat, szétélezek a »misera plebs« soraiban, s azok közül választok magamnak egy gazdag gyermeket.

Egy napon a főszerkesztőm — ad audientum verbum — becsitált maga elé.

— Omikron ur, — kezdé a szót — önt én ma egy igen fontos küldetéssel bízom meg. Mint

ön igen jól tudja, ma az »utczaközevet-javitók betegsegélyező egyesületének« javára bál tartatik. Ön mint a szerkesztőség legszebb és legelegánsabb tagja van hivatalapunkat méltóképen képviselni e nevezetes estén. — Ime itt van tíz forint, hogy kellőképp gavalléroskodhasson. De midőn én lapunkért ily magas áldozatot hozok, elvárom öntől, hogy e bárlól kimerít és pontos referatdát fog írni.

Épen ez kellett nekem. Ezen a bálon előreláthatólag ott lesz az egész város vagyonos iparos.

Én hát elmentem a bálba és dicsekvés nélkül mertem mondani, hogy én voltam az egyetlen frakkos gavallér a különben igen intelligens czipész, szabó, kőműves s borbély-legények társaságában. Kitanógn mulattam, miközben azonban nem feledtem el a rendezőktől tudakozódní, hogy ki a jelenlevők közt a legvagyonosabb s van-e az illetőnek leánya ?

Ezt az általam keresett egyént Varju Jánosnak hívták, s kalapos mester volt a Három bivaly utcában, ahol saját házában lakott. A kis Juliska egyetlen gyermeke volt, s javára legyen írva, hogy igen bájos, szemérmes barna leány volt. Végtelenül imádom a barna, kalapos leányokat. Rózsaszín karton ruhájában (az alján három fodor) oly bájjal, oly tüzzel lejtette a csárdát, — mást nem tudott táncolni a lelkem, — hogy mindenki megbámulta. És milyen szendén tudta lesütini a szemét, s milyen szakgatottan sóhajtott, amint tánc közben domboru mellemre hajtotta fürtös barna fejszékjét! Majd megbolondultam érte! Tudósításonban öt tettem meg bálkirálynőnek!

Egy másfél óráig tartó »három a tánc« után sikerült vele észrevétlenül kisurannom a

hönvédelemben a férfival egyenlő kötelességeket teljesítsen, szellemi kedélyességében pedig túlnyomó a kedélyvilág, mely befolyásolja józan ítéletét. A nyilvános szereplés, a parlament tevékenység, a bírói szék nem neki való.

Nyissunk tért a nőnek ott, hol tehersege áldásosan nyilvánul: az elemi oktatás, a nőnevelés, a betegápolás körül: engedjünk neki minden olynemű tevékenység, mely emeli erkölcsi méltóságát. Egyébben azonban mindenkor törekedjünk arra, hogy a természeti rendeltetésnek megfelelően: legyen az állam a férfié, a család legyen a nőé.

Figyelmeztetés

a postát igénybe vevő közönség érdekében.

A karácsonyi postaforgalom fokozott mérvben veszi igénybe a postai alkalmazottak tevékenységét s oly rendkívüli mérvet szokott ölteni, hogy a fennálló postai szabályok a közönség által szorosán nem tartatnak be, a királyi posta a legkiterjedtebb intézkedések és a legnagyobb erőmegfeszítés dacára sem volna képes a közönség minden igényének eleget tenni, minek következtében a közönség maga szenved kárt, ha küldeményei vagy nem érkeznek meg rendeltetésük helyére, vagy ha megérkeznek, nem kézbesíthetők, vagy végre ha kézbesíthetők is, a tartalom meg van sérülve, romolva stb.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a szabályoknak a közönség részéről való pontos betartása a csomag sorsát biztosítja, ennél fogva a postát igénybe vevő közönség figyelmébe a következőket annál nyomatékosabban ajánlom, mert ezeknek figyelmen kívül hagyása, az államkincstárnak kártérítési kötelezettségét megszünteti.

Minden egyes küldemény a tartalomnak megfelelően, de mindenesetre jó anyaggal és tartósan csomagolandó.

Élelmi szerek, játékok, gyümölcs, szövet,

tánczeremből, s vittem egyenest, mint a kutya a tollsprüt, be a buffetbe. Pezsgőt hoztattam, s megkezeltem az ostromot. Ugy vallottam a szerelmet, mintha csak könyvből olvastam volna. A kieseke csak nézett és mosolygott, de egy szót sem szólt. Már-már szinte kifogytam a szóból, mikor végre lángoló mondásaim, s a sűrűn kóstolgatott pezsgő eredményeképp megszoríthattam a kezét, s ő elrebegette a boldogító »igen« szót.

Visszarepültünk a tánczerembe s reggelig nem engedtem táncolni mással; reggel, dacára a gyilkos módon rám szegzett mesterlegény-szemeknek, hazakisértem őket, s még aznap délután meg is látogattam. Két hét múlva megkértem az apjától, megkaptam, s pár napra rá megtartottuk az eljegyzést. Az igazság érdekében be kell vallanom, hogy a jeggyűrűket hitelbe vettem!

Néhány napig olyan boldog voltam, mint nyári verőfényben a stíglitz madár az ágon. De csak néhány napig. Ugyanis akkoriban kezdődtek azok a nagy munkás mozgalmak Magyarországon, s én veszemre egy dörgelemes cikket írtam lapunkba a szocializmus ellen, amelyben neki rontottam föld-munkásnak, kézi-munkásnak, gyári-munkásnak oly irtalmatlan módon, hogy nem maradt valamenynyén egy garas ára beszület sem.

A cikk megjelenését követő napon apósjelöltem visszaküldötte a máig is kifizetetlen jeggyűrűmet, azzal a szóbeli üzenettel, hogy aki a munkás osztálynak olyan ellensége, mint én, azt ő vejenek soha el nem fogadja. Hiába volt minden kérés, minden kapacitálás.

Soha életemben még nem láttam ilyen vasfejű kalapot!

Elhatároztam, hogy megszöktetem a menyasz-

kalap, ruha, lehérenemű külön-külön burkolandók.

Ezüst s aranyeműeket, továbbá pénzt, a fennebb felsorolt tárgyakkal együvé csomagolni nem tanácsos, mert esetleges kártérisnél figyelembe nem vették s már a nyomozásnál is a tényállás kiderítését hátráltatják.

A csomagoknak általában úgy kell göngyölvé lenni, hogy egyrészt a göngyölet (burkolat) a küldemény tartalmát külső befolyás ellen megvédje, illetőleg, hogy tartalmukhoz a burkolat és a pecsétek megsértése nélkül hozzá férni ne lehessen, másrészt, hogy a tartalom más küldeményeken szállítás közben kárt ne tehesen.

A csomag tartalmának minősége, természet, a hosszabb vagy rövidebb szállítási út, a vizen vagy szárazon, vasuton vagy kocsin való szállítás majd egyszerűbb, majd erősebb és tartósabb csomagolást igényel.

A cím oly szabatosan, tisztán és olvashatóan legyen magán a csomagon lehetőleg jó nagy betűkkel kiírva, hogy a címzett azonosossága és tartózkodási helyére nézve minden kétséget kizárjon, s a helyes irányítás céljából az első pillantásra a rendeltetési hely kivehető legyen.

A Budapest és Bécs fő és székvárosokba szóló élelmi szerekkel tartalmazó küldemények fogyasztási adó alá esnek. A bor és húslelét tartalmazók pedig bárhová szoljanak, utólagosan fogyasztási adóval terhelgetnek, szükséges tehát, hogy a szállító levélen és csomagon a fogyasztási adó alá eső küldemény minősége és mennyisége kilogramm, darab vagy liter szerint megjelölve legyen. (Például: 1 pulyka, 2 kg. szalonna, 3 kacsa, 2 kg. őzhus stb.) mert különben a küldemény a rendeltetési helyen megadóztathatás céljából fölbontatik, mi a kézbesítés feletle késlelteti.

Végre még fölemlítem, hogy a torlódás lehető csökkentése céljából, de meg azért is, hogy a küldeményeket még aznap biz-

szonyomat. Sikerült is Juliskától egy esti légyottot a kis kertben kicsikarnom, hanem mikor a legmelegelben beszéltem a szivére, három jól megtermelt kalapos-legény ütött, s oly józüen elpáholhottak, hogy két hétfig nyomtam utánna az ágyat.

Az első házasságom tehát még az esküvő előtt siralmas véget ért.

Omikron.

Töredék.

... Különös a sorsom. Csak magamban élek, Mint a pusztá szikla künn a tengeren. Nem szakatják lelmem izzó szenvedélyek, Bennem sohsem gyullad égő szerelem. Mégis sóvárgással van a lelmem telve, Nem tudom mit érezek ... Ugy fáj a szivem. Ösmeretlen vágyak örökös betegje, Kinek álma van csak ... És több semmisenem.

S mégis ez az álom az én boldogságom, Hiába tépik szét, ujjá álmodom. Lökdöshetnek erre, arra e világon, Sohsem foghatnak ki az álmodom. Az az örök bennem ... Csodássá ifjulva Fiatallá váltja mindég lelkemet, Mint a természetnek örökös nagy utja, Ugy tér mindég vissza, mint a kikelet.

Pásztor Árpád.

tosan tovább küldeni lehessen, igen kívánatos, hogy a küldemények feladása a del-előtti időben törtéjék, e czélból intézkedem, hogy kerülem nagyobb hivatalainál f. év december hó 20—24-ig bezárólag a küldemények a déli órákban is felvétessenek.

Pécsett, 1898. december 3-án

Posta-távirtdai igazgatóság.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A megyei közgyűlésen f. hó 12-én és 13-án felveendő nevezetesebb s vidékünket érdeklő tárgyak sorozata: 1. A közigazgatási bizottság választott tagjai sorából kilépő 5 tag névszerint: Barcza László, Boggyay Máté, Hátky Kálmán, Sklubics Jenő, Dr. Vizlendy József helyére új tagok választása. 2. Az állandó választmány megalakítása 1899-től 1901. évekre. 3. A vármegyei központi választmányok 1899-től 1901. évekre történendő újra alakítása. 4. Az állandó bíráló választmányok 1899—1901. évekre leendő újbóli választása. 5. Az igazság választmányok 1899. évre történendő újbóli megalakítása. 6. A vármegyei közegészségi bizottság újbóli megalakítása 1899—1901. évekre. 7. Csongrád, Moson és Temesvármegye, továbbá Pécs szab. kir. város közönségének az országgyűlés nyugodt és normális tárgyalási rendjének helyreállítása és a jövőre való biztosítási, nemkülönben a kormány által előterjesztett törvényjavaslatok sürgős elintézése iránt a mélyen tisztelt képviselő-házhoz intézett felirat tárgyában hozott közgyűlési határozataikat pártolás és hasonlított határozathozatal végett megküldik. 8. Derzsimező község bírása a község képviselő-testületének a községbírói fizetés felemelése tárgyában hozott határozatát jóváhagyás végett beterjeszti. 9. A csáktornyai járás főszolgabírája a Mártonhalom és Turzóvölgy kisközsegek egyesítésére vonatkozó iratokat beterjeszti. 10. A zalavármegyei községi és körjegyzők együletének kérvénye a megyebeli községi és körjegyzők fizetésének 600 frtra leendő felemelése iránt. 11. Légrád község képviselőtestületének, a légrádi házi részeknek a tényleges birtokosok nevére leendő telekkönyvi átirathatási tárgyában hozott határozata törvényhatósági jóváhagyás végett bemutatattik. 12. Alsó-Lendva-Lakos, Felső-Lendva-Lakos, Köth-, Kapcza- és Gyertyános községek képviselő-testületeinek, az alsó-lendva—regedei vasuti vonal építési költségeihez való hozzájárulás tárgyában hozott határozatai az ellenük beadott felebezések kapcsán bemutattnak. 13. A csáktornyai járás főszolgabírája beterjeszti Csáktornyai község előjáróságának kérvényét, melyben a község által bére vett ingatlan területek és ezen területeknek albéreltbe adására vonatkozó bérleti szerződéseket törvényhatóságilag jóváhagyatni kéri. 14. Nagykanizsa r. t. város tanácsa a város képviselő-testületének a Vizeky Tallián Ede zágrábi kanonok ur által a nagykanizsai polgári iskola tanuló javára tett 1000 frtos ösztöndíjalapítvány elfogadása tárgyában hozott határozatát — a vonatkozó alapító levél kapj csán — törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. 15. A nméltóságú m. kir. földmívelésügyi miniszter urnak leirta Felsőérszébet királyné emlékére ültetendő emlékfák tárgyában.

— **Kirendelés.** Pulay Károly nagykanizsai kir. s telekkönyvvezető 2 hónapra a helybeli kir. járásbírószághoz rendeltetett kisegítőül.

— **Halálozás.** Mult szombaton elhunyt Kollárits Mihályné, szül. Prey Mária telemeit a közönségnek ritka nagy részvéte mellett hétfőn d. u. helyezték a csáktornyai sírkertben örök nyugalomra. A gyászokcsira számos koszorút helyezett az elhunyt iránt hozzátartozói, barátai és ismerősei részéről megnyilatkozó kegyelet és szeretet. A halottas háznál Szilvágyi Gyula légrádi ev. lelkész megható beszédet mondott. Az engesztelő szent mise ugyancsak hétfőn d. e. tartott meg. Áldás és béke az elhunyt hamvaira!

— **Uj orvos.** Dr. Bród Miksa orvos-tudor, ki Budapesten több éven át elsőrendű gyógyintézetekben működött, Letenyén telepedett le.

— **Halálozás.** Czompó Ödön kir. járás-bírósi hivatalnok a mult heten 33 éves korában Budán meghalt, benne Czompó Andor kántor fivérével gyászolja.

— **Kimutatás** a csáktornyai közs. népiskolában 1898. november hó 9-től 11-ig Erzsébet királyné szobrára rendezett gyűjtés eredményéről. Cvetkovics Antal, Pártlics Mihály, Kermek Antal, Podvezanecz József, Novák Antal, Kermek Teréz, Zdácsék Klára, Gránitz Paula I. osztálybeli; Lukács Imre, Áron Gusztáv, Novák János, Mávrek János, Medved József, Vugrinecz Imre, Juricsán István, Korent Bálint, Áigner Károly, Sztrahunya József és István, Lukács Bálint, Hábián Vicsa, Hálics Mónika, Klehofer Tini, II. osztálybeli; Horváth József, Spolarics Mari, Holczmann Anna, Magdalenics Teréz, Novák Juli, Spolarics Iona, Tkálesecz Amália, Pártlics Rozsi, Jáklín Teréz III. osztálybeli. Horváth Ferencz, Babics István, Magyarossy Mihály, Vláhék István, Csakathurner Imre IV. osztálybeli tanulók I—I krt. Vetzler Adolf, Grábár István, Deutsch Vilmos, Neumann Károly, Bakács Mari, Saffárics Örze, Fritz Anna, Gábrecz Józsa, Hunyák Mari és Magyarossy Róza I. osztálybeli; Fricz Ferencz, Wechtersbach Lajos, Gránicz Róbert, Lajtmann István, Tkálesecz István, Brändl Rudolf, Szlávkovszky Ignác, Brändl Regina, Kocsis Anna, Wechtersbach Alojzia II. osztálybeli; Hóletics Mihály, Jámbrovics János, Friedenthal Róza, Pálfi Juli, Pál Anna, Dobránics Mari, Csecsinovics Teréz, Horák Mari, Megla Rózi és Elek Mari III. osztálybeli; Pollák Ernő, Frász Antal, Hartmann Czili és Gizella, Kluger Iona IV. osztálybeli tanulók 2—2 krt. Bublik Mari, Novák Juli I. oszt.; Gacsál István, Dervarics Károly, Behojnek Etelka II. oszt.; Krausz Aranka, Doba Juli, Fajsz Matild III. oszt. tanulók 3—3 krt. Sneider Juli I. oszt.; Nemezc József, Podvezanecz Imre, Friez Rózi II. oszt.; Weiszfeld Zsiga, Zadrávecz Örze, Cvetkovics Gizella III. oszt.; Kollarics Sándor IV. oszt. tanulók 4—4 krt. Novák Kálmád, Antonovics István és Károly, Spiller Gyula, Hirschmann Vilmos, Steiner Frida, Sneider Pepi, Antonovics Mari, Divják Mari, Korunek Mari, Seffer Ella I. oszt.; Kollarits József, Kelemen István, Rosenbaum Samu, Hirschmann Adolf, Fránkl József, Seffer Andor, Leszkovecz Antal, Vörös Antal, Ivacsics Mari, Tkálesecz Teréz, Deutsch Olga, Neufeld Olga, Slezinger Irén, Kopcsány Teréz II. oszt.; Kelemen Ferencz, Ivacsics József, Novák Frigyes, Nuzsy Lajos, Heinrich Róbert, Deutsch Sándor, Unterecker Antal, Györy Román, Gáspár Jozefa, Sifrán Mari, Hoffmann Zelma, Heinrich Márta, Steiner Elza, Leszkovecz Kati, Lukovnyák Paula, III. oszt.; Breznicsár István, Deutsch Elsmér, Balogh Árpád, Bodor Anna, Marínovics Viki, Jendl Fáni, Morvátics Anna, Strasser Jolán

és Kornél, Hunyák Aranka, Unterecker Mari és Györy Czili IV. oszt. tanulók 5—5 krt. Lukovnyák Irma I. oszt. tanuló 6 krt. Turnauer Rezső III., Krznárics Pál IV. oszt. tanulók 7—7 krt. Bebek Ernő IV. oszt. tan. 8 krt. Mózes Jenő, Bächrách Málvin, Bededikt Metta, Novák Fáni, Bellák Anna, Pecsornik Irén, Lövenstein Jeti, Benedik Alice, Reiser Ludmilla I. oszt. tan. Zrinyi Aladar, Tóth Tivadar, Pollák Linka, Vrána Iona, Toplek Mari, Hótz Matild, Hirschler Karolin II. oszt.; Mózes Béla, Heinrich József, Szeiverth Antal, Gerstlauer Kornél, Hirschler Viktor, Perics Fáni, Nagy Stefi, Zrinyi Margit III. oszt.; Herlinger Andor, Petrics Mari, Klein Rezsín, Kayser Ella, Vrána Mari IV. oszt. tanulók 10—10 krt. Tóth Lajos IV. oszt. tan. IA krt. Pollák Margit III. oszt. tan. 12 krt. Tomka Miklós, Kárász Oszkár, Králl László, Nuzsy Stefi II. oszt. tan. Tódor Irma III. oszt. tan., és König Ella IV. o. t. 20—20 krt. Held Blanka II. o. t. 22 krt. Stóger Oszkár III. o. t. 23 krt. és Milhofer Hugó IV. o. t. 25 krt. Összesen 9 frl 84 kr. mely összeg a tanítótestület által 12 frtra kiegészítve, a »Budapesti Hirlap« szerkesztőségéhez további gyűmölcsötetés céljából elküldetett. Csáktornyan, 1898. deczemb. 10. Az igazgatóság.

— **Bérbeadás.** A dráva-vásárhelyi nagyvendéglő I. hó 1-től bérbe vette ifj. Baumhack Frigyes csáktornyai lakos évi 520 frt bérért.

— **Szaváló előadás.** Ányos J jónévű recitator I. hó 3-án és 4-én az áll. tanítóképző-intézetben és polgári iskolában szépen sikerült előadásokat tartott.

— **Áthelyezések.** Horváth Lajos csendőr, ki a csáktornyai őrsön három évig szorgalommal és kiváló tevékenységgel teljesítette szolgálatát, I. hó 3-án az alsó domborui őrsre, helyébe pedig Varga Mihály csendőr az alsó-domborui őrsről kölcsönösen áthelyeztetett.

— **Megkerült szökevények.** Zsimits Mihály és Javatics Iván katonaszökevényeket a csendőrség letartóztatta, s átadta a helyi cs. és kir. katonai parancsnokságnak.

— **Katonaszökevény.** Jagorinecz Orbán zvetlini (Horvátország) születésű dsidas közlegény e hó 7-én délben a helybeli kaszárnyából megszökött, de szabadságát rövid ideig élvezhette, mert a csáktornyai csendőrség még aznap délután Pusztafa község határában letartóztatta, s átszolgáltatta a helyi cs. és kir. katonai parancsnokságnak.

— **Meteorologia.** A csáktornyai meteorologiai állomás november havi légnymásának maximuma 777/4 mm. 19-én. Minimuma 713/7 mm 26-án. A hőmérséklet havi közepé 80 C°. A hőmérséklet maximuma 181 C° 2-én. Minimuma —10 C° 21-én. Csapadék havi összege 500 mm. eső és köd. A csapadék 24 órai maximuma 140 mm. 26-én. Csapadékos napok száma 12. 26-án reggel 9 óráig zivatar szélviharral. 27-én délelőtt zivatar. délután 4—9 óráig szélvihar észleltetett.

Másodfoku ítélet. Schwarz Albert csáktornyai lakos a mult tavaszon özv. Vutsák Miksánétól 1200 frt értékű lárgyakat lopott el, a miért a nagy-kanisai törvényszék 1 1/2 évi súlyos börtönre ítélte, a tolvaj azonban felebbezett, mire a pécsi kir. ítéletlábi büntetését 2 évi súlyos börtönre emelte.

— **Kéménytüz.** F. hó 7-én délelőtt 10 óra tájban a Szeiverth-féle szállodaépület kéményét égették ki. A toronyban megkondították a harangokat. Azonban midőn észrevették, hogy nincs veszedelem, beszüntették a harangozást.

— **Gyilkosság miatt letartóztatva.** Lapunk mult számában hoztuk azon hírt, hogy Hajdu Éva molnár felesége a vízbe ölte magát. A megejtett nyomozás azonban kiderítette, hogy Hajdu Éva valószínűleg gyilkosság áldozata lett. Vedo Methárd molnár vadházasságban élt Hajdu Évával. A férj mult hó 19-én részegen jött haza, nevével összeveszelt s ütlegelte is. Mindezt látta Tusek, a molnár inas. A nő kimenekült a malomból, ekkor Tusek segélykiáltásokat hallott, visszatért gazdája azt mondta neki, hogy felesége a vízbe ugrott. Vedóra azonban oly súlyos gyanukok nehezdednek, hogy a helyi csendőrség I. hó 10-én gyilkolás gyanuja folytán letartóztatta, s átadta a kir. járásbírósnak. A meggyilkolt nő hullája még maig sem került elő.

— **Mezőgazdaság.** A tudomány ujra megoldott egy kérdést, mely igen nagy jelentőségű a gazdaságra nézve. A szegecs és tormács (rep-sény) gabonaműtőknek nem megvetendő ellen-ségei és kiirtásukra eddig kapálással és gyomlá-lással próbálkoztak, de ezen eljárások eredményikre nézve sok kívánni valót hagytak hátra. Jelenleg ezen makacs gazok kiirtásánál uj eljárás-hoz jutottak, mely tapasztalat szerint eddig nem is sejtett eredményeket mutat. Ezen gazokat meghatározott időpontokban vasvírről oldattal igen finoman kell permetezni. A szegecs és a repesény ennek következtében tönkre megy, még a gabona ép és sértetlen marad. Főleg azonban ügyelni kell, hogy ezen permetezés erre alkalmas eszközzel végeztessek. Mayfarth Ph. és Társa cég, gazdasági gépgyárak Bécsben II. M/m. Frankfurtban és Berlinben, mely ilyenmő önműködő készü-lékeket állít elő, minden érdeklődőnek az említett gazok kiirtásánál követendő eljárásról pontos ut-mutatással ingyen és bérmentve szolgál.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hasfájás-nál, esifájadalom, fejfájásnál, köszvényénel, esznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkór-nál, minő: a kolera, hanyó-hasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredménnyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógy-szertárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérendő és a »Horgony« védjegyre kérünk figyelni.

A sok oldalról nyilatkozott őszinte részvétért, forrón szeretett és felejtethetlen nőm elhunytá felett, miután mindenkinek külön ezért halamat nem nyilváníthatom — az őszinte résztvevők fogadják ez uton a sors váratlan súlyos csapása alatt nyilvánított hálás köszönetemet.

Csáktornyan, 1898. évi decz. 8.

Kollarits Mihály.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
 Kiadó és lapulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjedan jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol leta . . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Cěna života.

Svaki človek ima, budi on bogat ali siromak, kralj ali bogec, jedno neprecćenito blago, i to je življenje. Doklam človek ima svoga života, tak dugo sve ima; ali kad svoga života pogubimo, onda sve zgubimo. Prestane na zemlji život, prestane delo, briga, ljubav, ufanje, dobrotu i trpljivost.

Od sve si raztergamo, ako se razdružimo od života. Nema onda više cěnu pred nami nikakva hiža, palača, kolibica. Gde je plamen ognjišta, ljubav obitelja nas topila, onde, kak mrzavica nam prehodi srce ona čut, ono znanje, da na zemlji nikaj nije stalnoga, da posle života ono, čemu se sada veselimo, sve propadne, sve se uništi.

Nema onda cěnu naše gospodarstvo, lěpo polje, cvetujuća senekoša, popěvajuća ftićica. Za nikaj je ov lěpi svēt, za nikaj nije lěpa narav za onoga, koj promine.

Dakle život je naša najveća dobrota. Kak da siromak, koj s težkim znojom išče svoj svagdašnji kruh, kad si priskrbi s težkom mukom i vnogim stradanjem ono, kaj priskrbeti mu je želja već zdavnja bila, čuva, brani, samo da mu na većji hasen bude,

ili da mu na duže priterpi, tak moremo mi svoj život čuvati, braniti, jer gde je život, tam je vekšna ljubav, vekšna volja za delo, vekšna mudrost.

Gde je pravi život, tam je i zdravje. Zdravje nam je onaj kinč, kojega lahko pogubimo, ali ga težko nazaj priskrbimo. Zdrav človek je samo na radost svoji obitelji, svoji rodbini. Zdrav človek veselo zvršava svoj svagdašnji posel. A betežni pako zgubi najprije dobru volju, žalosten je; svoj život med mukami obavi, nemre delati, i na teher postane svojoj obitelji!

Vu zdravi teli je samo zdrava duša. Gdo si ne štuje svoj život, on proti Bogu zagreši, jer On je, koj daje života, dakle On ima vlast rediti naša življenje. Dužnost prama sebi, obitelji i domovini nam zapoveda, da na zdravje si pazimo.

Ravno za to svaka država brižljivo računa, jeli se pova, umnožava njezin narod, ali pomenjkava? Ako se umnožava: to je dober znak; ako pomenjkava: zrokuje prestrašenje i išče se zrok pomenjkanja.

Zdrav i čitaven narod se umnožava. Pri nas, koji vu Magjarskoj zemlji stanujemo, se broj na dvaput više zdigel. Kad je Ma-

ria Terezia na svoj kraljevski tronuš stupila, narod naše kraljevine nije dostigel vu broju 8 millionov. Vezda, posle poldruge stotine 16 million duš stanuje vu našoj zemlji.

Po občinah naših se jako redko nahađaju takve familije, pri kojih nebi bilo, barem jednoga deteta. Vu Erdelju se tak veli, kam Bog jedno dēte da, tam daje još i jeden hljeb kruha. Erdeljski človek se dakle nebi od deteta, nego se mu veseli i brižljivo ga odhranjiva. Ova znamenitost je već na menje vu Alföldu. Ovdje se bojju od dece, jer su strahom, da se imetek jako raztepe i razdrobi. Ođgajanje decal jako ludo stoji; med stotine decal komaj 40 dōčeka zdravo svoje mladenstvo. Dēte zbetežuje s vekšinom poleg nepazljivosti i vumre, jer zvekšinom se slabo podvori. Naš puk zvekšinom nikada neče doktora hasnuvati. Mili se mu, da bi po doktora išel, a još bolje se mu miliju penezi. Na betežno zrebe ima vekšu brigu, kak na betežno dēte. Proti samomu sebi i Bogu zagreši, koj poginuti daje jeden život. — Zanemari cěnu, koju kad bi zrasla, bi mu terhe razdelila i s delom umnožavala imanje.

Život človečji dakle daje jakost, imanje i moć državi. Za to se svaka država briži

Z A B A V A

Više i niže.

Baš mi je došla na pamet pripovest, koju sam negda od nekoga negde, Bog zna gde i koga, čul. Baš tak ju nisam čul pripovedati, kak ju bum ovde spisal, jer ja se nadjam, da ču ju lěpše na papir staviti, nego ti sam ju čul pripovedati, ali smisel bu ostal on isti, koj je i onda bil, negda, od nekoga, negde.

Niekog dana po obedu, otišel je pokojni kralj Bavarske Ludvig I iz grada u Monakovu, dole u vrt se šetat, i kad se je dole na kraju vrta straži približaval, opazi, da čim je strazar nekoga prama sebi dojt opazil, hitro je nekaj pod waffenrock skrili. Kad je kralj sve bliže i bliže straži dohadjal, soldat ga je sve bolje nezaufano gledal, onak, kak da tomu čovieku nije prav za vierovati. Pošto pako, kad je u blizinu došavšeg kralja soldat opazil, da ima na sebi civilnu a ne soldačku opravu, odlahnulo mu je jedno malo, jer je po tom sudil, da nije nitko iz kraljevskog grada, već da to mora biti nekaj postovani monakovski purgar, koj se je došel po obedu sim jedno malo prošetati.

»No, čuju« — veli soldat. — »Ala sem se prestrašil, kad sam njih spazil.«

»Tak«, — odgovori kralj u onom selkemu dialektu, kojim je soldat govoril, — »Kaj mozbit imate zločestu saviest?«

»No, to baš ne«, — odvrti strazar. — »Ali znaju, ja sam stoprv nedugo u Monakov došel, pak ovde nepoznam nikoga, a jer mi je rečeno, da se po ovom vrtu zna negda i kral šetati, a ja sam baš sad, kad su mi se oni približivali, nekaj jel, kaj soldat na straži niti za Boga nesme vćiniti, pak zato sam se tak strašno prestrašil i to moje jelo evo pod waffenrock skrili, ali sad, kad vidim, da nije nitko iz grada, hoću odmah dalje jesti, da mi žmah u zubih ne prestane, jer bi bilo škoda, pošto je jestvina fina, a sad valjda nebude nitko iz grada dole u vrt došel, em su sad valjda pri obedu.«

»A, dakako, da su sad gore pri obedu«, — odgovori kralj, ves vesel u sebi, da ga soldat nije prepoznal. — »A povedjte mi dragi prijatelj, kaj ste tak dobroga jeli, da bi bilo škoda, da vam žmah od toga u ustih bi prestal?«

»Znaju kaj«, — odgovori soldat — »Nek pogode.«

»No«, — veli kralj. — »Valjda svinjsku pečenu?«

»Je«, — odgovori strazar. — »Svinjska pečena ja fina stvar, ali tak visoko se meni siromaku nije moguće zagaziti; niže:«

»Onda ste mozbit jeli teletinu?« — Pita dalje kralj, kojega je soldatova iskrenost i ravnodušnost vrlo zabavljala.

»I to je fina stvar«, — veli soldat. — »Ali niže, velim njim, nek dalje pogadjaju!«

»Mozbit je bila šunka?« — pogadja dalje kralj.

»A, to bi već nekaj finoga bilo, ali danas ne, jer za nju neimam danas novac; niže!« veli opet soldat.

»No, onda ste sigurno švajcarskoga sira jeli?« veli opet kralj dalje zagadjajuć.

»Ah, nek idu sbogom i snjihovom švajcarskom sirom!« odgovori soldat. — »Ono kaj sam ja sad jel, je mnogo bolje od svih švajcarskih sirov; ali niže, velim njim!«

»Tak?« — veli kralj. — »Onda ste ste mozbit dapače povrtnicu jeli?« — Jer je kralju bilo poznato, da Bavarci povrtnicu k-čaši pive najradje jedu.

»Ah naravski!« — vikne veselo soldat. »Skoro su pogodili, ali ipak ne čisto, jer su povrtnice bile; jednu sam već pojel, a drugu imam još. Mozbit njim morem snjom po-

za obćenito zdravje. Pa to sve država čini, čim se nevarni betegi zastaviju. Za to se bojuju i tabora.

(Légrad).

Majezen Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Koj se samo na visini čuti dobro.

Ove dane se v Kis-Czell zvani željeznički postaji jedan visoki, po gospodskim oblečeni mladić sel na vlak, koj je proti Budimpešti išel. Sedel se je v prvi razred i tak s kondukterom, kak s drugimi putnik i se na fletnom v spomenek pustil. Med spomenkom povedal je, da je on báron Ratibor, rod nemškoga cara i da na vrhu Ságha (breg v Vasmejjiji) hoće si jednu krasnu palaču dati zadati, jer on se samo v visini čuti dobro. Dakako, putniki su s velikom častjom bili prama rodjaku nemškoga cesara i nisu mogli zadosta hvaliti njega. Ali došel je vlak v Pápu, i tam se odmah sve preobrulo. Tamo si je sel na vlak jedan Budimpeštanski civilni redarnik i »dragoga rodjaka« je odmah vlovil. Redarnik je vu osobi gospona barona Ratibora dokazal Czoczora zvanoga bajzara jedne muzikaške kompanie Kóbanye, koga suzaradi više pokrade iskali. Našli su pri njem jednu stekelce puno sredsvom dihalja, tri komade sreberne žlice, jednu s srebernim pokrivalom pipu, jednu vuru, jednoga dvadeset korunu vrednog cekina, 73 forinte, jedno na ime Salup Adolfa postavljenu svedočbu i tri paklece baguša. Czoczora bude budimpeštinskomu sudbenomu stolu dal računa od svojega putovanja.

Taticu.

Nevarnu taticu je vlovilo ove dane budimpeštansko redarstvo, koju bi čisto sigurno moći bilo za »kraljicu latov« imenovati. Zove se Veinfeld Fanni, 34 let stara, ali z ovoga broja je polovicu vu reštih zpunila. Fino oblečeno je hodila. Ove dane je zdavanje bilo v jednoj cirkvi i pod ovom svečanostjom je jedni gospi z žepa vkrala možnju, ali su toga čina drugi v pamet

zeli, pak su ju odmah vlovili i redarstvu prek doli. Žena je do sada ne više, kak sedemnajstput bila kaštiguvana. Komaj da je z jednoga ali z drugoga rešta vun žišla, već je drugi dan opet počela krasti. Već je po Europi vu svakim vekšnim varašu bila, gde je kakva svečanost bila, svigder zmenjšom, ali vekšnom srećom prerezavala žepe. V Parizu je višekrat prerezala žepe, doklam su ju tam vlovili i za to je čez više ljet tam teškoga rešta podnesla. I po celim Nemskim ju poznaju. Vezda pak ju pri nas zapreju.

Spametnost.

Jeden amerikaoski trgovac, komu nije ravno najbolje išla trgovina, si je nekaj domislil, pak sledeće je dal našlampati si na vrata štacunska: Robu moju sam do sada samo za to mogel tak jeftino dati, ar sam liden i nisam bil prisiljen, da za zdržavanje žene i dece moje si osęguravajem vekšnoga dobička. Ali vezda za dužnost držim na glas dati, da v bližnjim vremenu ova jeftinost propadne, jer se ženil budem. Dobro bude, ako si svaki na fletnomu priskrbi svoje potrebnosti, jer se približava vreme zdavanje mojega. Veliju, da ova obznana je jako velikoga hasna donesla. Trgovec si je za kratko vreme priskrbel za strošek zdavanje peneze.

Molba zaručnice.

Vu Vürtembergu se dogodilo sledeće: Jedna knezina je zamuč ođišla k jednomu knezu. Pred zdavanjem jedan dan je knezina jednoga lista dobila od jedne seljske devojke, koj pak ovako glasi: Draga knezina Paula! Vaše zdavanje bude v subotu, željim vam, da budete jako srećni. Kaj ne, se jako veselite? I moje zdavanje bude ravno on dan, pak i ja bi se veselila, ako mi otec nebi v reštu sedel. Ako bi vaš otec v reštu bil, to bi i v vam jako bolelo. Draga knezina! Jako lépo vas prosim, rećite jednu dobru reć vašemu otcu za mojega oca, da ga spusti z rešta, ali barem da bude pri mojem

zdavanju mogel biti. Sve dobro želim... I dobro knezina je i reć voćila svomu oca, pak on je zapoved dal, da se taj otec zpusti ne samo na zdavanje, nego i do veka.

Divlj človek v šumi.

Blizu Villacha (v Karintiji) su pred par danom žandari v jedni šumi jednoga divjega človeka vlovili. Narod one okolice je strašovitije historije znal povedati iz života toga divjaka, i veselil se, kad je zeznal, da su ga vlovili. Oprava mu je sva razdrapana bila, gusti, dugi lasi su mu čisto v obraz viseli i brada mu zašamurjena bila. Žandari su patrone i revolvera našli pi njem. Na spitanje je odgovoril, da se Pernegger Jožef zove, ali se zeznalo, da nije istinu rekel. Fotografiju su mu na sve strani redarstvu poslali, ali nigder ni su ga mogli prepoznati. Nazadnje skarjami, česlom i soponom su ga z divjenstva obrnuli i novu fotografiju su opet razposlali. Vezda se znašlo, da je taj divjak iz Pemsškoga. Pred kratkim vremenom je v Pemsškoj kak okolični tajnik služil, jako veselo živel i jer mu na zabave nije dosta bila plača, pak je vkral pet jezer forintov. Da se oslobodi od kaštige, divjak je postal. Ali nije mogel dugo igrati ovu igru, jer su ga vlovili.

Ženski razbojnik.

Dalko od nas, na ruski medji živi jedna lépa devojka, koja već više godine ima svoju razbojničku bandu i s njom celu okolicu robi. Vezda su ovu vitezku i sigurnu devojku vlovili. Već je tomu deset ljet, da je lépa devojka zginula iz svojega sela. Vu tem vremenu su ju pet put vlovili. Prvič i drugoč nisu našli svedoke, pak su ju morali odpuštiti. Treljič je skočila, četrtiput je skočila s stražarom reštov, koj njoj je onda razbojnički pajdaš postal. Razbojnik i njezini su sami zvućeni ljudi bili, jer je jako lépa bila, pak je svojom lepotom skupila si svoje razbojničko družtvo. Prošlo leto je nju jeden ruski redarstveni službenik poiskal s dvanajestmi do brade oruženimi redarniki, ali zmed njih je samo jeden došel živ dimo, druge su razbojnik i spostrelali.

služiti — evo je! — Nek samo zagriznu, nikaj se nek nesramuju, je jako fina, baš mi je večera iz doma deset komadah mati poslala, koje je ona sama sejala i polevala, — baš su fine — nek samo probaju!»

»Ah hvala lépa« — odgovori kralj. — »Samo ju vi sami jedjte, ja prvič niti rado nejem povrtnicu, a drugoč moram sad iti k-obedu, pak si nebi rad apetila« pokvaril, jer ako bi sad samo malo kaj jel, već onda pri obedu nebi mogel onak čvrsto mlatići, kak sem to svaki dan naučen, pak bi onda moji mogli mislići, da sem obetežal ili da jelo nije dobro pripravljeno. Zbogom!»

Kad je kralj nekoliko korakah otišel, vikne stražar za njim, koj je medjutim ostaneke svoje prve povrtnice pojel: »Čuju gospone! Kralj postane te se ogleda. »Nebili oni hoteli tak dobri biti pak mi povedati lko su? Oni su bili zmenom tak ljubezni i prijateljni, pak bi baš sad rado znal, skim sam se imal sreću spominati, jer je to riedko, da bi gospoda siromašnimi prostimi soldati, kak sam ja, tak prijateljna bila.«

»Je moj dragi« — odgovori kralj. — »Vi meni niste hoteli na moje pitanje odmah odgovoriti, kaj ste jeli, već sam moral tak dugo pogadjeti, dok sam zgodil, onda tu sad nepreostaje drugo, nego da i vi po-

godite, lko sam ja. Anda pričmite zgdajati, da vidimo!»

Veli soldat: »Tak anda su pisar ili kaj takovoga.«

Odgovori kralj: »Pisar, to je lépo biti, ali na prvi mah niste pogodili, anda zgdajajte dalje i rećite više.«

Soldat sad zagrizne čvrsto u svoju drugu povrtnicu i dalje zgdajajuć veli: »Tak su onda gospon asessor.«

»I to je lépo biti« — veli kralj — »ali više!»

»No, onda su možbit gospodin direktor« — veli soldat.

»A, to je već nekaj« — odgovori kralj. »Takov jedan gospodin direktor je lépo biti — to je lépa služba — ali više!»

»Ah, sad pak mi se ta komedja dopada« — odgovori soldat — »pak me baš veseli, da imam sreću tak jednoga visokoga gospodina poznati, zato hoću sad baš visoko zgdajati: Oai su sigurno jedan izmed njih excellencijah.«

»To je doduše vrlo lépo biti« — veli kralj — »ali ja v vam velim zgdajajte više!»

»No — onda —« — veli zatezajuć soldat — »onda — na zadnje su možbit sam kralj?»

»No, komaj jedan krat ste pogodil!« — veli smiešeci se kralj.

»Jezuš Marija i sveti Jožef! — zakrič sad široko gledeci soldat«. — »Nek mi hitro za božju volju malo podrže moju povrtnicu, da bum mogel praesentirati!»

Kralj je podržal povrtnicu, stražar je praesentiral te su se zatim posve prijateljski razišli.

Četverostruka naredba.

Ne da bi mislili, da sam ja ovu pripovest iz jala nad Čakovcem zmisil zato, jer mi se je zameril, kad sam nedavno onde bil, budi radi družtva, budi radi nepovoljnog stana ili zle košte. Ne! Ja sam sa svim tim bil podpuno zadovoljan, jer družtvo je bilo baš izabrano i fino makar i malo, ali mogle su ti se brate moj oči napasti na prekrasnih neđužnih dievojačkih licah — home lepših nego je brate tvoje, a stanui finomu vinu kod petdeset godišnjega pobratima Seiferta, tko prigovori, taj ima sa mnom posla. Anda neima tu nazloba niti jala, već pripovest je pripovest, a dogodilo se je još onda, kad se je pokojni gospodin fiskalis Vutsák ženil.

Rećeni gospodin fiskališ se je sa svojom

Zgoreta žena.

Z Fiume nam pišeju sledeće: V susedni Šušak zvanog obćini je jedna ženska žrtva postala svoje nepazljivosti. Belle Anna se zove ta ženska. Kmica je bila, pak da od zdenca si vodu nutri donese, sobom je odnesla lampaša, v kojoj je petroleum gorel. Kad si je već vodu zagrabila, naglo se obrnula i lampaša, koju je na zemlju postavila, nije vzela v pamet, pak ju je prehitila. Petroleum je najednput v jeden plamen buknuo i v njezinu opravu vudril. Ženska se nato jako preplašila, počela bežati svom silom za pomoć vikajuć. Plamen je na čelo njezino telo navalil pak nazadnje se žena skup zrušila i omedlela. Doklami bi susedi do nje došli i z nje opravu doli ztrgali, telo se njoj već lak popeklo, da doktor, koga su odmah dozvali, već nije nikaj njoj mogel pomoći.

Zertva nepazljivosti.

Z Budimpešte nam odmah dvoje dogodjaje pišeju, koje kažeju, kak more biti nesrećen človek poleg svoje nepazljivosti. Tak si je jeden željeznički službenik snazil svojega revolvera. Vu revolveru su bili i patroni. Mladić nije stel prije patrone vun pobrati, pak se tak dogodilo, da med snaženjum se revolver sprozil i kugla je mladiću v prsa odletela. Drugi dogodjaj pak je sledeći: Jedna dvadeset ljet stara devojka je pri gorećim lampašu nekaj delala. Okolo lampaša je s rukom nepazljivo mahala, pak tak se dogodilo, da se lampaš prehitil i goreći petroleum se njoj po čeli opravi razlejal. Težko oranjenju su ju v špital odpeljali.

Grofica kak opatica.

Stolberg Maria zvana grofica z Saksena si je domislila nekaj, pak je ove dane svoje sve imanije razdeljila med rodbinom, a kaštelja svojega za beteznike dala, ona pak je med opatice v kloster ođišla.

mladom gospum iz Varaždina po noći u kočiji Hribarvoj (jer onda još nije bilo željeznice) dopeljal domov u Čakovac i jer je tmina bila, povozila je kočija jednoga domačega purgara, koj je baš iz perja čehanja domov išel, te ga težko ranila.

Varoški šenatori se na to drugi dan u sednici sastanu te izdaju naredbu, da od sad već nitko na večer nesme bez lampaša na ulicu pod globom od deset forintih.

Purgari su nad tim novim zakonom mrmlali, ali deset forinti je deset forinti, se nije nitko podufal novu naredbu prekorati. Dogovorili su se med sobom medjutim tak, da je svaki usled naredbe doista lampaša nosil, ali bez svieće.

Zapove onda poglavarstvo, da svaki mora i svieću u lampašu nositi. I opet su se dogovorili, te su od sad nosili lampaš i svieću u njem, ali ju vužgali nisu.

Po tretji krat varaško poglavarstvo naloži, da se u lampašu ima svieća vužgati. Purgari su se naredbi opet pokorili, ali po dogovoru su sad nosili lampaš sa gorećom sviećom pod kepenjkom tak, da svejedno nije bilo nikaj videti.

Velikim, nezadovoljnim stepanjem poštovanih osiedelih ašeorskih glavah, izide po četvrti krat naredba, da se lampaša sa gorećimi sviećami, odprto a ne sakriveno imadu okolo nositi. Sad tekak je gradjanom stanje stvari bilo jasno i naredba provedljiva.

Em. Kollay.

Husar vu nebu.

— Napodna sala.

Vumrel je husar. Ide vu nebo. Na boku mu je sablja i čutora pripasana bila. Vudri po klučenicu zlatni i zavikne: Hej baček! ali ovdí stanuje zmožni Bog!?

Prestraši se sveti Peter i vrata odpréti neufa.

»Odkud je došel te vragometni zviksanemi mustaći človek?« — zapita onak po tiho samoga sebe.

Pritrdi si srdce sveti Peter, i vikne husaru: »Ovdí něga mesta za te; idi vu pekel!

Ođskuli se husar, i postavi se pred vrati pekla.

»Pusti me nutri ti zahirjenec!« — vikne na šatana; da bi te pisani maček vceknuł.

»Gdo si?« — zapita ga vrag.

»Čuk Jožef husar sem ebata?«

»Husar?« — začudi se vrag, komu je od straha zdrhtala kozina brada.

»Něsi dobro došel!« — reče vrag husaru.

»Idi vu nebo!«

»Am vezda odonud idem, tam su mi rekli, da nega tam mesta za husara, da mu svečjaka i Lucifer cesaru!«

Zapita vrag husara, jeli se je spominal svetim Jožefom? »Poveč mu, da ste godovnjaki« — reče husaru vrag, i na to pobral se vrag, da se je sve prašilo za njim.

Ođide husar opet pred nebeskih vratih. Ruži, ter ruži po vrati. Sveti Peter ves preplašeni dobeži s klučí. Husar ga niti pogledati neće, već zakrikne iz svega grla: »Sveti Jožef dragi moj stričan!«

Čuje to sveti Jožef, da ga negdo zove, gene se iz družtva svetcov, s kojimi se spominal baš vezda, kuliko bi deždja trebalo vu šumu, kuliko vu gorice, na sětvine i senokoše? Oglada se na husara i reče mu: »Si ti Jožef?«

»Kaj pak da sem Jožef!«

»Pusti ga nutri, dragi prijatelj!« reče svetomu Petru.

Sveti Peter, nije znal, kaj bi napravil, odpre srdito vrata i stupi nuter husar s čakom i sabljom svojom. Gizdavo pogledava okolo i postane pred svetim Jožefom, se nasmjeje i pruži mu svoju desnu ruku; husar ni pet, ni šest, počí vu šaku svetomu Jožefu i zahvali se na njegovem prijateljstvu.

»A gde je tu kantina?« — žedjen sem vragometno, ar sem došel iz peklenskoga orsaga!« — zakrikne husar.

Več je něznal sveti Peter, kaj bi bil napravil s husarom. Poslal je jednoga francuzkoga svetca, da ga spokori i na dober put oberne. Husar je rad poslušal toga svetca, prem, kad mu se drěmati pričelo; ali gda su se nebeske děvice šetati počele, niti s vužem nebí bil mogel zastaviti husara.

Jedenput, gda je vu najveći žalosti sedel sveti Peter, pokući na vrata jeden trgovec, nakloni se i veli: »Gospodin vrtar, dobro jutro njim želim!

Pogledne ga sveti Peter i reče trgovcu: Oho! ti nejdeš nutri! Vkanjilivi su bili tvoji refi, tvoje vage i holbe, samo se odnesi odovud vu pekel!«

»Kaj bu tak?« — reče trgovec, pak kaj, on husar je bolje zaslužil nebo, kak ja?«

Zdehne si nato sveti Peter i reče: »Da bi bar i njega odovud nestalo, bi bolje bilo.«

»Gospon! — veli trgovec — me pustije na njegovo město, ako ga ja vun spravim?«

»No, ako to napraviš, onda te pustim«, — obeća mu Peter.

Husar se prav s Noemom zabavljaj s punim vřcom vina kraj sebe.

»Oho, gospon husar, kaj vi nećete plešati?« — reče trgovec cez rešetke husaru.

»S kim bi plešal?« — starim Abrahamom?«

»Ně, s ovemi husari ovdí vuni, čeli regemint jih je tu.«

»Hej! huj!« krikne husar, odprite mi brajta vrata!« — zavikne i narine si na pol glave čaku! još niti přek podseka koraći nije, već mu se na tanec vijalo telo s ostrugami okovane čizme.

Vkanil ga trgovec. Niti jednoga husara nije bilo vuni.

Povrne se na zaj, ali mu sveti Peter reče: »A ja sinek, više nuter nigder nejdeš, koj jedenput vun zide, nuter više ne dojde.«

Ej, molil je vezda husar litanije, cifrajuć povedal je bibliju, kaj je samo mogel dobra zeleti, to je želel trgovcu.

Kak se vuni popletal husar, zgleda na jedenput na strani jednoga bubnja, vřtne ga od srditosti, kaj je odletel. Na to se obrne i vzeme vu ruke bubnja i počel je bubnjati i kričati: »Pervić! što da više za nje!«

To je počul trgovec, koj je razprestel rubce, znjore, konce i napršnjake širom, na veliku srditost svetoga Petra i tržil je vu nebu.

Na glas bubnja, skočil je trgovec, pobral je svoju robu i išel je k svetomu Petru i prosil ga je da ga naj pusti vun na licitaciju.

Sveti Peter čul je ruženje i dobro razmel je, kaj to znamenuje, odpre vrata i pusti trgovca i naglo vrata nazaj zapre.

Tak je bil izhićen trgovec iz kraljevstvo nebesko.

Složil: **jeden doljni medjimurec.**

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje žalostnim. Priredil Glád Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Šandor), **cěna 50 kr.** Vu maloj ovoj knjižici sabrano je vngovo šale i dosjetke, pak se za fal cěnu, kaj košta, — more vsakomu osobito preporučiti.

Knjižara i štamparija
Strausz Šandora
Čakovec.

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	frttól	frltig
Buza	Pšenica	9.75	—
Zab	Zob	6	—
Rozs	Hrž	7	—
Kukoricza uj	Kuruza nova	5.20	—
» » ó	» stara	5.60	—
Árpa	Ječmen	6	—
Fehér bab uj	Grah beli	6.50	—
Sárga » »	» žuti	6	—
Vegyés » »	» změšan	5.50	—
Lenmag	Len	8.50	—
Bükköny	Grahorka	6	—

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alkai, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postábrós és vámtmentesen valamint házhoz szállítva — **Mintákat pedig postafordultával** küldenek. 2

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztan ló.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi

alkálikus természetes savanyuvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER

egy magában mint meleg tejjel vegyítve **KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL.**

TÜDŐHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik. **NEHÉZEN EMÉSZTŐ, GYOMORHURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA VAN**

Kapható:

T O D O R R. czégnél.

625 6—10

5254/llk. 1898.

Végzés.

Dr. Kemény Fülöpnek, Varangya Iván és neje Blazseka Ilonának a muraközi takarékpénztarhoz való csatlakozása kimondatik s kibocsátatik a következő együttes

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a muraközi-takarékpenztár dr. Kemény Fülöp perlaki, Varangya Iván és neje Blazseka Ilona palinoveczy lakosoknak Blazseka Bálint palinoveczy lakos elleni végrehajtási ügyében 130 frt tőke ennek 1897. július 30-tól járó 6% kamatai, 4 frt 35 kr. óvási és közlesi, 1/3% váltódíj, 29 frt eddigi, 10 frt 05 kr. árverés kérvényi költség ugy 65 frt 50 kr. és 59 frt 70 kr. tőkék és jár. behajtása végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. bíróság) területén fekvő a palinoveczy 34 sztkvbn 212 hrsz. a fogl. ingatl. 5 frt

» » 452/b. » » » 46
» » 460/a. » » » 49
» » 464/a. » » » 42
» » 250/b. » » » 18
» » 211/c. » » » 06
» » 455/b. » » » 32
» » 251/a. » » » 11

» » a. ll. 449/5, 449/b., 451/b., 487/a., 604/a., 596/a., 450/b., 458/c., 603/b., 597/b., 363/1, 363/5, 363/8, 457/6. 489/a., 616/b. hrsz. a foglalt ingatlanok 553 frt:

292. sztkvbn. 249/56. hrsz. a fogl. ingatl. 74 frt 344 » 368 » » 81 » 413 » 36/b. » » » ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 40 frt; 318. sztkvbn 648, 649, 650. hrsz. a foglalt ingatlanokból szerint Blazseka Bálintot illető rész 100 frt kikiáltási ár mint becsárban az

1898. évi december hó 30. napján d. e. 10 órakor Palinovecz községhezánál, Zakál Henrik,

Varga Lajos és dr. Kemény Fülöp ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladatik fog. Dr. Kemény Fülöp érdekében a 34, 344, 413. s Varangya Iván és neje érdekében a 34, 344, 413. és 292. sztkvbn foglalt ingatlanok fognak yelárverezetni.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverezés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni.

Perlak, 1898. évi szept. 19-én. 694 5227—5658 tlk sz. 1898.

Kivonat.

Dr. Tersánczky Gyulának Pleinik Mártonhoz való csatlakozása kimondatik s kibocsátatik a következő együttes

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint llkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Tersánczky Gyulának és Pleinik Márton m-királyi lakosoknak Patafta Iván és neje Leppen Maria turesisesei lakosok elleni végrehajtási ügyében 4 frt 96 kr. tőke, és jár. ugy 22 frt 50 kr. tőke ennek 1895. január 13-tól járó 8¹/₂% kamatai és 8% késedelmi kamatai, 13 frt 50 kr. eddigi, 10 frt 70 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. bíróság) területén fekvő a turesisesei 20 sztkvbn A. l. 22, 21, 144, 147, 417. hrsz. a foglalt ház telek, legelő, erdő illetőség 569 frt kikiáltási árban az

1899. évi január hó 7. napján d. e. 10 órakor

Turesisese községhezánál s a muresesáki 1168. sztkvbn 1420. hrsz. a foglalt ingatlan 309 frt kikiáltási árban az

1899. évi január hó 7. napján d. u. 3 órakor

Dekánovecz községhezánál dr. Kemény Fülöp és dr. Dáni Vilmos ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladatik fog. Tersánczky Gyula érdekében csak a muresesáki 1168. sztkvbn foglalt ingatlan adatik el.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek 698

A kir. bíróság mint llkvi hatóság. Perlak, 1898. évi szept. hó 15-én.

Fontos felhívás!

Egy most szervezkedő **első rangu honi biztosító-társaság** az élet, baleset és népbiztosítási üzlet fejlesztésére a város és vidékére előnyös feltételek mellett **főügynököt**

keres nemkülönbben felügyelőket, szervezőket és üzlet szerzőket.

Állandó foglalkozás, biztos jó existenciá. A szakmában nem jártas egyének mellé beoktatás céljából társasági tisztviselőre a központból kiküldetnek. Miután e megyének minden községében helyi képviselők állítatnak azok pályázatait szívesen fogadjuk.

Ajánlatok:

„Biztosító-társaság 39 czim” alatt

Zelmanovits Zsigmond urhoz Dob-utca 52 sz.

sürgösen Budapestre küldendők.

690 1—2

Kerestetik

egy előkelő társadalmi állással bíró személy, ki alkalmas egy legelsőrendű életbiztosító-társaságot **Csáktornya** város Zalamegyében képviselni.

Eredményteljes működés által rendes fizetés érhető el. Ajánlatok referenciáik megnevezésével a G. M. c. megjelölése alatt a **Pick Géza**-féle hirdetési irodába, Budapesten, Erzsébetter 3. czimzendők.

690 1—1

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak

Pollák Bernát

órák és ékszerész Csáktornyan.

Főtér, az uj takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svájcezi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkezetű svájcezi zseborák.

Fall ingaórák raktára.

862. sz. v. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1898. évi V. 456/1. számú végzése következtében Zakál Henrik csáktornyai ügyvéd által képviselt a Muraközi takarékpénztár javára Vláhok Vida és társai ellen 96 frt s jár. erejéig 1898. évi nov. hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 615 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 kukoriczakas kukoriczával, 1 pajta, széna, 3 ló, 1 sertésöl és 1 szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbírósg 98. V. 456/2. számú végzése folytán 96 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi szept. hó 7. napjától járó 6% kamatai 1/8% váltó díj és eddig összesen 43 frt 65 krban bíróság már megállapított költségek erejéig a helyszínén, vagyis Hodosánban leendő eszközzésére

1898. évi december hó 14. napjának délutáni 2 órája

határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfelvétel mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 688

Amennyiben az előtervezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon, 1898. évi decz. 1-én.

Sós Frigyes
kir. bir. végrehajtó.

434 és 435 sz. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a csáktornyai kir. járásbírósg 1898. évi V. 264. és 265. számú végzése következtében dr. Hajós Ferencz csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Megla István csáktornyai és Sostarics János buzási lakosok javára Tkálcecz Mihály és neje buzási lakosok ellen 250 frt 44 krajczár és 1 frt s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 330 frt 20 krba becsült 1 fonott kukoriczakas, 1 szekér, 1 sertésöl, széna, csutás kukoricza, bab, 1 tehén, 1 üsző és 1 bika borju, szobabutorok és egyéb gazdasági felszerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbírósg 98. V. 264 sz. végzése folytán 259 frt 44 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi augusztus hó 31. napjától járó 8% kamatai ugy 1 frt tőke és eddig összesen 54 frt 38 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Buzáson leendő eszközzésére

1898. évi decz. hó 15. napjának d. e. 9 órája

határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg-hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfelvétel mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyan, 1898. decz. hó 1-én.

Glavina János
kir. bir. végrehajtó.

689 1-1

5006 tk. 98.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kinstárnak Judmics Lőrincz draskoveci lakos elleni végrehajtási ügyében 40 frt 31 kr. tőke, ennek 1897. október 30-tól járó 5% kamatai, 5 frt 90 kr. eddigi, 5 frt 20 kr. árverés kérvényi, 1 frt 65 kr. eszményi bélyeg kielégítése céljából a n-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a draskoveci 1577. szljkyben 21. hrsz. a. foglalt 82. népr. sz. ház a végreh. törv. 156. §-a alapján egészen a. 21. alatt Lechki András e. 4. alatt Kovács Lőrincz javára bekebelezett szolgalmi jogok fenntartásával 412 frt kikiáltási árban az

1898. évi decz. hó 29. napján d. e. 10 órakor

Dráskovecz község háznál dr. Tuboly Gyula közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bántalpnéz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre hogy az árverési feltetelek a hivatalos órák alatt alólirt tkvi hatóságnál és Draskovecz község előljárásgánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett telekjegyzőkönyvekben feljegyzendő.

Felperesi ügyvéd költségei 5 frt 40 krban megállapítatnak. 686

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Kelt Perlakon, 1898. szept. 15-én.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Saluator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Saluator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbestalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kirándulásán használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestalppelbéssel, ugyanannál a czépesznél s aztán küldjék ide.

Hiszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!
Az asbestbetűtű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járók; megszűnt minden lábfájásom, ugy hogy - azt hiszem - lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve

Wekerle Sándor.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem borkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hőgyes-féle, az egész világon szabaddalmazott asbestalppelbéssel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbestalppelbéls kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szálítottott.

Széküldés csakis utánvételt, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókknak megfelelő árendemény.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utca 18.

524 6-22

Kérje

The Continental
a Bodega Company

olíglátrú spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az ételkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
csakis: IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Genty-Castnovával szemben.

670 4-20

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziaszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, fájdalomcsillapító bedörzsölésékként alkalmaztatik közönségnél, csuánál, tagzsagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekenti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosan logyunk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czegjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

6 HUZÁS UJSÁGIRÓK SORSJÁTEKA 6 HUZÁS

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ÉRT.**

**5 á 20.000
KORONA STB.STB.**

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVANATRA 20 ZÉLVONÁSSAL
KESZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁ
ROLJA A VÁLLALAT. (1898)

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl:
Muraközi tak.-pénzt. r.-t.
Csáktornyai tak.-pénzt.
„Muraköz“ kiadóhivatala.

Muraközi takarékpénztár részvény-társaság.
Csáktornyán.

Hirdetmény.

A muraközi takarékpénztár részvénytársaság gyűjtő- és előleg üzletének VII-ik csoportját következő feltételek mellett alakítja meg:

1. Egy-egy részlet után hetenkint 50 kr. fizetendő, az első befizetés 1899. évi január hó 4-en veszi kezdetét.
  2. A befizetések csakis 208 hétre terjednek.
  3. A takarékpénztár egy-egy 104 frttal befizetett részlet után a 208 hét lefolytával 115 forintot fizet vissza.
  4. Az ekképen 11 forintot kitévő kamat 5% kamatozásnak felel meg.
  5. A kamatokat terhelő adó közvetlen a takarékpénztár által fog megfizettetni.
  6. Minden részlet után az egész összeg 115 forint előleg adatik.
  7. A szokásos alapítási költség nem lesz fizetendő. Tekintettel azon körülményre, hogy gyűjtő- és előleg üzletünkbeni résztvevők egymás irányában egyetemesleg kötelezettségben nem állanak, ezen üzlet ugy a részt- mint kölcsönvevőnek igen ajánlható.
- Kérjük tehát azon esetben, ha ezen csoportban részt venni hajlandó, miszerint nálunk jelentkezni vagy azt levélben velünk közölni sziveskedjék.

Csáktornyán, 1898. december hó 1-én.

**A muraközi takarékpénztár
igazgatósága.**

684 2-3

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

**ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZIERH IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR**

közreműködésével szerkeszti

MAR CZALI HENRIK

*Mintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.*

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi köteleesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és irasmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített historial muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy europai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemkekéről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értékét adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfontosabb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.

Megjelenik tizenkét kötetben
famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.
Egy-egy kötet ára rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával
8 frt.
Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is
240 füzetben.
Több füzet semmikép sem lesz.
Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.
Egy-egy füzet ára
30 kr.
A füzetes kiadáshoz díszes be-kötési táblák szállítanak

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

- a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekből minden rendes hazai könyvtárusnál.
- b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával
  - a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
  - b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

* A rendelések a helyi könyvtárakhoz vagy alóírt kiadókhöz intézendők.

Tájékoztató képes prospektust
vagy
mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve
küld a mű kiadóhivatala
Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Végzés.

Szrahia Iván, Mária és Teréznek ugy Szrahia Balázs és Grész Alajosnak az al-muraközi takarékpénztárhoz való csallakozása kimondatik és kibocsáttatik a következő

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szrahia Iván, Mária, Teréznek, Szrahia Balázsnak, Grész Alajosnak és az al-muraközi takarékpénztárnak Szrahia György m.-királyi lakos elleni végrehajtási ügyében 90 frt. 16 frt 25 kr., 47 frt 83 kr. és 110 frt 50 krt tőkét, ez utóbbinak 1898. évi május hó 12. napjától járó 6% kamatai, 9 frt 85 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság területén) fekvő a m.-királyi 158. sztkvben 110. hrsz. a. foglalt 7. népsorzs. ház a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 86 frt kikialtási ár mint becsárban az 692

1899. évi január hó 3. napján d. e. 10 órakor

Mura-Király községhezánál dr. Kemény Fülöp, Csesznák József és Grész Alajos közbejöttével megtartandó árverésen eladatni fog

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikialtási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

Kelt Perlakon, 1898. szept. 23-án.

1198. sz. ki. 98.

Hirdetmény.

Alulirott község előljárósága részéről ezennel közzétetik, miszerint Belicza község tulajdonát képező

vadászterület

egymásután következő 6 évre nyilvános árverésen 1898. évi december hó 29-én délelőtt 8 órakor Beliczán, a körjegyzői irodában bérbe fog adatni.

Beliczán, 1898. évi december 1.

Larnszak István
körjegyző.

Baksza Jeromos
bíró.

691 1—2

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan,

legujabb gyorssajtókkal és diszes uj betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

 a legjutányosabb árak mellett.